

Motion till riksdagen 2019/20:2014

av **Maria Malmer Stenergard m.fl. (M)**

Uppvärdera medborgarskapet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krav på kunskaper i svenska språket och om det svenska samhället för medborgarskap och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda införandet av ett krav på huvudsaklig försörjning, som inte är i form av försörjningsstöd, för beviljande av medborgarskap i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att hemvistkravet för medborgarskap i Sverige som huvudregel ska förlängas med två år och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att systemet för medborgarskapsцерemonier i Sverige ska uppvärderas och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att medborgarskap i Sverige ska kunna återkallas vid oriktiga uppgifter och mutor och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att medborgarskap i Sverige ska kunna återkallas vid frivilligt deltagande i utländsk militär styrka och vid brott som är till allvarlig skada för svenska statens vitala intressen och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Medborgarskapet förenar människor och rymmer stora möjligheter att bidra till sammanhållningen i vårt samhälle. Medborgarskapet, liksom språket, förenar människor i Sverige oavsett bakgrund. Dess betydelse kommer till uttryck i medborgarskapslagens portalparagraf:

Det svenska medborgarskapet är ett rättsligt förhållande mellan medborgaren och staten som medför rättigheter och skyldigheter för båda parter. Medborgarskapet förenar alla medborgare och står för samhörighet med Sverige. Medborgarskapet representerar det formella medlemskapet i det svenska samhället och är en grund för folkstyrelsen.

Vi moderater menar att det svenska medborgarskapet bör uppvärderas utifrån följande principiella utgångspunkter: Medborgarskapet bör tillmätas stor betydelse, såväl rättsligt som symboliskt. Dess värde måste respekteras och värnas i högre grad än i dag. Reglerna om medborgarskap bör, i den mån det är lämpligt, utformas så att det fungerar som incitament för att främja integrationen. Reglerna bör i högre grad harmonisera med reglerna i andra jämförbara länder, inte minst Tyskland, Norge, Danmark och Finland.

Krav på kunskaper i svenska språket

Det finns en naturlig koppling mellan medborgarskapet och språket, och den bör förstärkas. Grundläggande kunskaper i svenska har stor betydelse för integrationen och leder till samhörighet med Sverige. Det är också nödvändigt med vissa kunskaper i svenska för att effektivt kunna utöva de demokratiska rättigheter som följer med medborgarskapet, såsom rösträtten i riksdagsval. Vi föreslår mot den bakgrunden att det införs ett krav på grundläggande kunskaper i svenska språket för medborgarskap. Ett sådant krav saknas helt i Sverige i dag, vilket skiljer oss från de flesta jämförbara länder i och utanför Europa. Ett krav på grundläggande språkkunskaper är även ägnat att höja medborgarskapets status.

Kunskapsresultat bör kunna visas genom både godkända språkkunskapsprov och godkända studieresultat. Möjlighet till dispens från språkravet bör finnas exempelvis på grund av ålder, hälsa eller olika funktionsnedsättningar. Detsamma gäller för den som har varit svensk medborgare tidigare.

Krav på kunskaper om det svenska samhället

Det finns i Sverige i dag inte heller något krav på kunskaper om samhället för medborgarskap. Det skiljer Sverige från bland annat Tyskland, Norge och Danmark.

Kunskap om landets samhällsförhållanden har stor betydelse för integrationen. Det är också en rimlig förväntan att en ny medborgare har förvärvat grundläggande kunskaper om det svenska samhället. Vi vill därför att ett krav på grundläggande kunskaper om det svenska samhället för medborgarskap införs. Sådana kunskaper ska kunna styrkas genom ett godkänt kunskapsprov. Möjlighet till dispens bör finnas på motsvarande sätt som för språkrav.

Krav på egen försörjning

Egen försörjning har stor betydelse för integrationen. Det är också en rimlig förväntan på en ny medborgare att man huvudsakligen ska kunna försörja sig utan försörjningsstöd. Krav på självförsörjning för medborgarskap finns med olika utformning i Danmark, Finland och Tyskland. Vi vill utreda ett krav på självförsörjning för medborgarskap även i Sverige. I självförsörjning ska ingå försörjning genom eget arbete eller näringsverksamhet. Även studiemedel, sjukpenning, sjukersättning, a-kassa, pension eller motsvar-

ande ska vara godtagbart. Likaså att man försörjs genom make, maka eller sambo. Däremot ska man, för att kravet ska vara uppfyllt, som huvudregel inte ha sin huvudsakliga försörjning genom försörjningsstöd.

Undantag ska gälla om man är under 18 år eller om man är statslös.

Förlängt hemvistkrav

I dag krävs som huvudregel fem års hemvist i Sverige för medborgarskap. För statslösa och flyktingar gäller fyra år och för nordiska medborgare två år. Hemvisttiden räknas från tidpunkten för ansökan om uppehållstillstånd, om ansökan därefter bifölles.

Syftet med hemvistkravet är att en person för att kunna bli medborgare ska känna till svenska förhållanden och vara en del av det svenska samhället. Henvistkravet har även betydelse för möjligheten att bedöma om en sökande haft och kan förväntas komma att ha ett hederligt levnadssätt, vilket är ett krav för medborgarskap.

Moderaterna vill att den nuvarande ordningen med tillfälliga uppehållstillstånd som huvudregel permanentas. Det innebär att tidpunkten för förvärv av permanent uppehållstillstånd respektive svenskt medborgarskap i många fall kan komma att ligga mycket nära varandra om dagens hemvistkrav bibehålls. Men det permanenta uppehållstillståndet bör vara ett steg på vägen till ett medborgarskap. Som en följd av de ändrade reglerna rörande uppehållstillstånd bör därför hemvistkravet för medborgarskap förlängas.

En sådan förändring skulle också medföra att våra regler bättre harmonierar med motsvarande regler i andra jämförbara länder som huvudsakligen använder tillfälliga uppehållstillstånd. I Tyskland är hemvistkravet för medborgarskap åtta år som huvudregel. I Danmark är kravet nio år.

Den nya huvudregeln i Sverige för den som ansöker om medborgarskap bör vara ett hemvistkrav på sju år i stället för fem år. Henvistkravet bör för statslösa och flyktingar förlängas från fyra år till sex år. Möjlighet till förkortat hemvistkrav i dessa fall bör finnas för den som har varit svensk medborgare tidigare och söker om ett nytt medborgarskap samt för den som är gift eller sambo med en svensk medborgare. Dagens hemvistkrav på två år för nordiska medborgare bör bibehållas.

Medborgarskapsceremonier

Medborgarskapsceremonier bidrar till att markera medborgarskapets tyngd och betydelse. Vid ceremonierna välkomnas nya medborgare och medborgarskapsförvärvet högtidlighålls. Vi vill uppvärdera medborgarskapsceremonierna. En översyn bör ske i detta syfte.

Omprövning av medborgarskap

Det finns i dag i Sverige ingen möjlighet att återkalla ett medborgarskap då en person har fått medborgarskapet genom oriktiga uppgifter eller mutor. Detta skiljer oss från exempelvis Tyskland, Danmark, Norge, Finland, Nederländerna, Storbritannien och Kanada.

Vi vill att en sådan möjlighet, som kräver grundlagsändring, införs. Det måste gå att ingripa mot den som på ett illojalt eller bedrägligt sätt har beviljats medborgarskap. Att återkalla medborgarskapet på denna grund skulle sannolikt kunna komma i fråga enbart

i ett fåtal fall, men redan att möjligheten att ingripa finns skulle bidra till att stärka legitimiteten av ett medborgarskapsbeslut och värna medborgarskapets status.

En återkallelse av medborgarskap på grund av oriktiga uppgifter eller mutor får enligt folkrätten ske även om det leder till statslöshet, och så fungerar det i länder som Danmark och Norge. Att personen som berörs skulle bli statslös ska därför inte hindra återkallelse, men ska särskilt beaktas inom ramen för en proportionalitetsbedömning, där en avvägning ska göras mellan å ena sidan hur klandervärt beteendet är och å andra sidan hur ingripande ett återkallelsebeslut blir för den enskilde.

I dag finns inte heller möjlighet att återkalla medborgarskap till följd av frivillig tjänstgöring i utländsk militär styrka eller till följd av gärningar som är till allvarlig skada för svenska statens vitala intressen. Detta skiljer oss från länder som Tyskland, Danmark och Finland.

Vi vill att en möjlighet till återkallelse av medborgarskap införs i Sverige. Även här krävs grundlagsändring. Med gärning som är till allvarlig skada för statens vitala intressen kan till exempel avses ett terroristbrott. Däremot avses inte allvarliga brott i allmänhet – att även inkludera sådana brott skulle strida mot folkrätten.

En möjlighet till återkallelse i dessa situationer bör införas för att värna Sveriges säkerhetsintressen och respekten för det svenska medborgarskapet. Även i dessa fall är det enbart vid ett fåtal tillfällen som återkallelse kan antas komma att aktualiseras.

Återkallelse i dessa fall får – till skillnad från återkallelse vid oriktiga uppgifter eller mutor – enligt folkrätten inte leda till statslöshet och får heller inte tillämpas på den berördes barn.

Enligt 1997 års Europarådskonvention om nationalitet har Sverige åtagit sig att sträva efter att inte göra någon skillnad mellan infödda och naturaliserade medborgare. Denna skrivning har medfört att Danmark och Norge inte gör skillnad beroende på hur medborgarskapet har uppkommit vid tillämpning av de regler som de har respektive håller på att införa om återkallelse vid medborgarskap. Sverige bör agera på motsvarande sätt.

Maria Malmer Stenergard (M)

Katarina Brännström (M)

Arin Karapet (M)

Elisabeth Björnsdotter Rahm (M)

Ann-Sofie Alm (M)